

LA QUIMIOTERÀPIA SAPONÍFIMICA, COM A TRACTAMENT IDEAL PER A LA CURACIÓ RÁPIDA D'ALGUNS PROCESSOS TUBERCULOSOS QUIRÚRGICS I EN ESPECIAL DELS TUMORS BLANCS

pel Dr. LLUIS PAMIES i BONET, de Valls

I

La finalitat del present treball no és altra que portar a l'ànim dels meus distingits companys el convenciment que la Quimioteràpia Saponifímica és el procediment terapèutic més racional i curatiu que s'ha trobat fins avui dia per combatre les tuberculosis.

Qui llegeixi la part teòrica que vòrem publicar en els cinc primers números dels *Analys de l'Acadèmia i Laboratori de Ciències Mèdiques de Catalunya*, l'any 1917, podrà fer-se perfectament càrrec, que el fonament quimioteràpic, arrenca de les mateixes lleis químiques i que, com a cosa fatal i sense que pugui deixar de complir-se, la reacció saponifímica s'ha de realitzar allà on sigui el procés tuberculós.

Podria fer un historial molt llarg de casos clínics de tuberculosos pulmonars curats pel dit procediment, però que a part que això ens apartaria dels nostres propòsits, fariem un treball d'una extensió impròpia per a un Congrés.

Prefereixo fer la història clínica de cinc casos de tuberculosi quirúrgiques que hem tingut ocasió de tractar i que seran una mostra irrefutable de la gran eficàcia curativa del procediment saponifímic.

En aqueixos dos anys darrers, hem introduït en el sistema

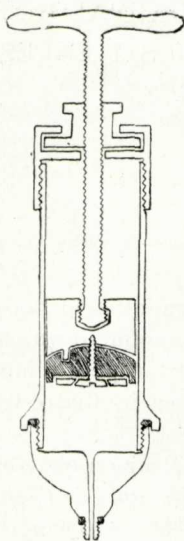
modificacions, principalment, en l'instrumental i en la dosi medicamentosa, amb el propòsit que les tècniques resultin d'una gran senzillesa.

II

INSTRUMENTAL

La xeringa injectora de què avui ens servim, permet ser desinfectada per mitjà de l'ebullició.

La figura que s'acompanya, dóna idea clara de la seva disposició i funcionament. La part ratllada representa peces de goma per al seu perfecte ajustament i les altres són de metall.

El bullidor és llarg que permet rebre la xeringa articulada i amb una cistella, que amb uns ganxets que porta la tapa, pot ser treta de dintre el bullidor, encara que sigui en plena ebullició.

Aqueixa disposició estalvia temps i cremades al dits, ja que no tenim necessitat de deixar refredar l'aigua per treure l'instrumental.

Un fogó d'esperit de vi de tres becs serveix perfectament per conseguir una potent ebullició.

Portem fetes moltes injeccions i no més que amb mitja hora d'ebullició ha sigut suficient per esterilitzar l'instrumental, ja que mai no se'ns n'ha infectat cap.

Com aquest treball és continuació d'altres ja publicats, no repetirem tècniques ja sabudes i que són necessàries per portar a cap la injecció.

III

DOSI MEDICAMENTOSA

En la comunicació «Saponifímia Clínica», presentada en el TERCER CONGRÉS DE METGES DE LLENGUA CATALANA, vàrem donar una dosi medicamentosa, que l'experiència ens ha ensenyat que era excessiva, no ja per l'organisme, sinò per les dificultats que de vegades es presentaven al moment de fer la injecció.

La massa medicamentosa l'hem aclarida i avui tenim una certesa absoluta que quan comencem una injecció, l'acabarem.

Aquest feliç resultat el devem a la nova fórmula i a la gran perfecció de la nova xeringa injectora, amb la qual amb un mínim d'esforç, assolim una fortíssima pressió.

La fórmula que ja donem com a definitiva, es:

Aigua	50	grams.
Sulfat de calç hidratat i quí-		
micament pur	12'50	
mesclat i esterilitzat.		

Per a una ampolla.

L'anterior fórmula és per a una injecció hipodèrmica a una de les regions lumbars, i repetida, aproximadament, cada 40 dies.

IV

HISTÓRIES CLÍNIQUES

N.º 1. *Peritonitis tuberculosa supurada*.—Josefa Ventura i Miró. Noia de 20 anys. Entra a la sala de medicina de l'Hospital amb símptomes aguts de peritonitis i temperatura de 39º.

Reconeguda, es troba el ventre un poc abultat i dolorós en la part dreta de la regió umbilical. En la part esquerra i per damunt de la fossa ilíaca, hi havia un trajecte fistulós que en el moment del reconeixement no donava pus.

La malalta passà sis dies amb molts dolors i febre, al cap dels quals sortí una quantitat de pus per la fistula, que posa terme als fenòmens aguts.

La malalta ens explica que els dolors del ventre i la febre li repeteix molt sovint i que sempre desapareixen al sortir el pus per la fistula.

Ens diu que fa vuit mesos que va tenir una peritonitis tuberculosa amb molt de vessament i que dos metges li van practicar la paracentesi.

La ferida feta pel tròcar no se li va tancar més, sortint al principi bastanta quantitat d'un líquid serós, que amb el temps se va fer més escàs i purulent.

El seu metge li havia aconsellat l'operació, però donat el seu estat d'empobriment orgànic, que de moment ho demorés, fins que estés més enfortida.

Aqueixa pobre noia va passar tres mesos a l'Hospital sense

que poguéssim reconstituir-la; la fístula rajava i de tant en tant venien els estancaments del pus en el peritoneu, amb els conseqüents dolors i febre.

Avorrida per la inutilitat de tots els plans terapèutics i que el seu estat anava més aviat cap a l'empitjorament, me deman  que li fes el nostre tractament quimioteràpic.

Feia temps que pensava aplicar-li la injecció, però aqueixa noia estava obsessionada per l'operació, i després, me detenia la idea que el peritoneu ultra el procés tuberculós estava infectat per les bact ries productores de pus i pod em anar a un fracàs.

Però ja que ella mateixa ho demanava i el sistema és tan completament inofensiu, vaig considerar un deure el complaure-la.

El 20 de gener de 1920 se li practic  la primera injecció en la regió lumbar dreta.

A l'interior, la solució de clorhidro-fosfat de calç.

Al 4 de Març de 1920, se li practic  la segona injecció en la regió lumbar esquerra.

En aqueixa data, la malalta havia millorat en el seu estat general i en el peritoneu, no podia ser més interessant el que havia passat.

Des del moment de fer la primera injecció, la fístula no havia donat m s pus i a l'obertura s'hi havia fet una crosta, que als 40 dies va caure, apareixent el trajecte fistulós completament curat.

Al 19 d'Abril de 1920, se li practic  la tercera injecció, en la regió lumbar dreta. La malalta s'ha engreixat molt, la fístula segueix curada i el peritoneu no dona cap senyal d'activitat patol gica.

Al 8 de Juny de 1920, se li practica la quarta injecció, en la regió lumbar esquerra.

En aqueixa data la noia té una salut tan excel lent, com mai no l'havia tingut i el procés tuberculós i supuratiu del seu peritoneu, no dóna cap senyal.

Al 20 de Juny de 1920, surt de l'Hospital tan bé i completament curada, que es lloga com a minyona en una casa.

Al fer la present comunicació, o sigui al cap d'un any d'haver sortit de l'Hospital, continua amb el mateix estat de salut excel lent i amb el peritoneu curat.

Actualment viu al poble d'Ordal, carrer de Sobresells, número 26.

N.º 2. *Artritis tuberculosa del genoll esquerre*.—Maria Mateu i Güell, de Valls, carrer Nou, n.º 25.

Edat 24 anys, casada i criant un nen de 8 mesos.

Aqueixa malalta feia 6 mesos que havia tingut una petita caiguda, sobre el taló esquerre. Al cap de poc temps, començà de notar dificultats en certs moviments del genoll corresponent.

De moment no va fer gaire cas de les molèsties, però, veient que aqueixes anaven augmentant i creient que tot era degut a un vulgar reumatisme, començà una tanda llarga de tintures i pomades, fins que convençuda de la inutilitat de tot l'empleat, va venir a la nostra consulta.

La malalta coixejava i caminava amb molta dificultat. El genoll estava abultat i li era difícil de fer els moviments de flexió i extensió de la cama.

La malalta té gran interès a saber el que té i com que l'indiquem, que el del seu genoll, és un tumor blanc; s'alarmia i es fa visitar per altres companys, que confirmen el nostre diagnòstic.

Aqueixa malalta, segueix encara diferents tractaments, que fracassen i cansada de tot i amb les lesions molt més accentuades, torna a la nostra consulta.

Li proposo el tractament per la Quimioteràpia Saponífica, que accepta molt contenta.

Al 20 de Juliol de 1920, se li practica la primera injecció en la regió lumbar dreta. A l'interior la solució de clorhidro-fosfat de calç.

Al 18 d'Agost de 1920, se li practica la segona injecció en la regió lumbar esquerra.

En aqueixa data, la malalta està molt contenta, camina molt bé, no coixeja, el genoll està desinflat i els moviments de flexió i extensió es fan d'una manera completa.

Al 29 de Setembre de 1920, se li practica la tercera injecció, en la regió lumbar dreta.

L'articulació està normal i amb tots els moviments.

Al 10 de Novembre de 1920, se li practica la quarta injecció, en la regió lumbar esquerra.

En aqueixa data li donem l'alta, per considerar el procés tuberculós del seu genoll completament curat; havent quedat l'articulació amb tota la seva integritat anatòmica i fisiològica.

A la data de la present comunicació, continua la perfecta

curació i aqueixa dona té una salut tant excel·lent com si mai no hagués tingut res.

N.º 3 *Artritis tuberculosa supurada de l'articulació coxo-femoral esquerra*.—Josep Maria Domènech i Montoliu, de Cambrils, Platja, n.º 42. Noi de 7 anys d'edat. Es presenta a la nostra consulta amb crossejades i caminant amb grans dificultats.

Reconegut, es presenta clara l'artritis fungosa; amb un trajecte fistulós a la part lateral i un altre a la part anterior de la cuixa i els dos, amb gran supuració.

Ens expliquen que a aqueix noiet, feia tres anys que li va començar la lesió i havia estat sotmès a tots els tractaments quirúrgics clàssics, però, que tot havia sigut inútil, arribant a l'estat llastimós actual.

El seu estat general era alarmant, per la seva gran desnutrició i el seu esdevenidor no gens falaguer, segons opinió d'altres companys.

Com a dada de tenir en compte, és que la mare del noi, no tenia camà, per haver tingut, també, una artritis tuberculosa coxo-femoral, amb tals complicacions, que van fer necessària l'amputació.

Al 29 de Novembre de 1920, se li practica la primera injecció, en la regió lumbar dreta.

A l'interior la solució de clorhidro-fosfat de calç.

Al 31 de Gener de 1921, se li practica la segona injecció, en la regió lumbar esquerra.

Ens expliquen, que no havia comparegut als 40 dies a pendre la injecció, per haver tingut malalts a la família.

Als 10 dies de portar la primera injecció els trajectes fistulosos van deixar de supurar. El malaltet estava veritablement ressuscitat, caminava sense crossejades, a penes coixejava i l'estat general no podia ser més esplèndid.

L'articulació estava desinflada, amb el replec gluti completament marcat i al nivell del de l'altre costat.

Ens diuen que als 30 dies, ja estava, segons opinió d'ells, tot el procés tuberculós curat.

Al 28 d'Abril de 1921, a instàncies nostres, compareix a pendre la tercera injecció, que li practiquem a la regió lumbar dreta.

Aqueix noi està completament transformat, el seu estat general no pot ser més excel·lent i l'articulació ha quedat amb

moviments. Com a relíquia del procés passat, només li ha quedat una lleugeríssima coixera, que no l'impedeix de caminar i de córrer tot el dia.

Li donem l'alta per considerar-lo, ja, com a completament curat.

N.º 4. *Artritis tuberculosa supurada de l'articulació coxo-femoral esquerra.* — Lluís Rovira i Mestres, de la Bisbal del Penedés, carrer de Verdaguer, núm. 1. Home de 38 anys i d'ofici constructor de carros.

Ens diu que, de petit, va tenir una càries d'una vèrtebra, que el va deixar una mica geperut. Més tard, va tenir un altre procés tberculós peri-articular coxo-femoral de la cama dreta.

El procés actual data de dos anys enrera, que va començar a sentir-se dolors en l'anca esquerra, que van anar augmentant, fins a impossibilitar-lo per al treball.

Va seguir un any i mig medicat com a reumatisme, fins que, al Desembre de 1920, l'artritis va obrir-se per la part externa del musle, sortint una gran quantitat de pus i quedant-li un gros trajecte fistulós.

Aqueix home estava molt abatut, coixejava molt, que a penes podia caminar, i el diagnòstic d'artritis fungosa supurada era tan clar, que no hi podia cabre cap mena de dubte.

Al 1 de Març de 1921, se li practica la 1.ª injecció en la regió lumbar esquerra. A l'interior, la solució de clorhidro-fosfat de calç.

Al 21 d'Abril de 1921, se li practica la 2.ª injecció en la mateixa regió lumbar esquerra.

Compareix el malalt completament transformat. El seu estat general ha millorat d'una manera extraordinària.

L'articulació s'ha desinflat i el replec gluti torna a ser marcat i al nivell del de l'altre costat.

Els moviments han guanyat molt, desapareixent quasi la coixera, podent ja pujar i baixar seguidament les escales, sense bastons, ni aguantar-se a la barana.

En el trajecte fistulós, la supuració ha disminuït d'una manera gran.

Al 3 de Juny de 1921, se li practica la 3.ª injecció en la regió lumbar dreta.

Aqueix home se'ns presenta en un estat de salut excel·lent.

L'articulació està completament desinflada i amb molt de

moviment, que li permet de caminar de pressa i pujar molt lleuger les escales.

Tot l'aspecte és que l'artritis està curada.

El trajecte fistulós dóna encara una petita quantitat de pus cada dia, que, al meu entendre, procedeix d'algun petit focus de càries d'algun os.

Aqueixa 3.ª injecció, crec que acabarà amb aquesta insignificant supuració i en breu terme li podrem donar l'alta, com a completament curat.

N.º 5. *Artritis tuberculosa del genoll dret.* — Maria Rafi i Ballart, de Valls, carrer d'en Gavarro, núm. 17. Edat 33 anys. Casada, amb 6 avorts i 2 fills.

Ens diu que fa sis mesos que va començar de sentir-se del genoll, i que, de moment, no en va fer gaire cas, però que les molèsties van anar accentuant-se, i creient que era un reumatisme, s'havia fet moltes medicacions, sense cap resultat.

Aqueixa dona coixejava i el genoll estava bastant inflat i amb molta dificultat al moviment d'extensió.

Com que havia estat anys enrera clienta meva i sabia la causa dels avorts, li vaig prescriure un intens tractament mercurial durant un mes, que no va donar cap resultat.

La lesió va empitjorar, ja a penes podia caminar i la gran inflor del genoll impossibilitava l'extensió de la cama.

No tenint ja cap classe de dubte, d'estar afecta d'un tumor blanc, li proposo el tractament saponifímic, que a l'acte és acceptat.

Al 27 d'Abril de 1921, se li practica la primera injecció en la regió lumbar dreta.

A l'interior la solució de clorhidro-fosfat de calç.

Al 27 de Maig de 1921, se li practica la segona injecció en la regió lumbar esquerra.

En aqueixa data, o sigui al cap d'un mes d'haver-li fet la primera injecció, estava molt animada i el genoll no li feia gens de mal. La gran inflor que hi tenia havia completamens desaparegut i que, com a conseqüència lògica, els moviments de la cama havien guanyat molt, que a penes coixejava.

Aqueixa malalta segueix el curs normal de la ràpida curació, puix la millora és tan gran, que amb una tercera injecció, segurament, la podrem donar l'alta, com a completament curada.

V

RESUM

Els cinc casos de tuberculosi quirúrgiques exposats, són una mostra convincent i sense que pugui quedar cap mena de dubte de la gran eficàcia curativa dels procediments terapèutics que estableix la Saponifímia.

En ells s'ha pogut comprovar, amb la vista i amb el tacte, que la gran mineralització assolida amb la primera injecció, els seus processos tuberculosos, *ipso facto*, han detingut la seva evolució.

La reacció saponifímica desenrotllada a l'interior dels teixits morbosos del peritoneu i de les articulacions, destruint i anul·lant els efectes irritants i càustics dels lipoides tuberculosos, ha contribuït també, d'una manera poderosa, a la seva ràpida curació.